

Medlem for Hovedstaden i at ønske Regler, hvorefter Præsterne kunde gaa tilbage til deres Gerning uden at miste nogen Indtægt. Men jeg tror, det vil være vanskeligt at føre igennem i Rigsdagen, da Konsekvenserne vilde føre for vidt.

Det ærede Medlem udtalte, at der ikke var nogen af de andre Ordførere, der havde nævnt Præsteløftet. Jeg nævnede det ikke udtrykkelig, men jeg citerede Biskop Ostensfeld og gav min Tilslutning til hans Udtalelse om, at de vedkommende skulde præstevies og ordineres. Jeg mener, at saa længe vi har Præsteløftet — det kan være daarligt, eller det kan være godt, der kan siges meget imod det, men det vil jeg lade ligge —, kan vi ikke herhjemme i Danmark — de sønderjyske Forhold ser jeg her bort fra — have 2 Slags Præster i Folkekirken. Det er muligt, at vi skal have en Ændring i Præsteløftet, jeg skal ikke komme ind paa en lang Debat med den højtærede Minister derom, men jeg vil blot sige, at jeg mener, at vi fremdeles bør have Præsteløftet, hvori den apostoliske Trosbekendelse findes, for at der dog kan være noget, der er fælles. Jeg siger det for ikke at blive misforstaaet, men mener for Resten, at jeg udtalte det samme med andre Ord i første Omgang.

Jeg takker den højtærede Minister, fordi han gav Tilslutning til, at ved alle Embeder, ogsaa de, der nu ikke er inde derunder, skal Menighedsraadene spørges. Vi mener fra vor Side, at i Tilfælde, hvor det gælder Lægmandsansættelser, bør Menighedsraadene altid spørges. Vi mener endvidere, at naar det gælder Lægmand, der falder ind under § 1, Punkt 6, maa det være rigtigt at forlange en enstemmig Indstilling for at opnaa, at der er videst mulig Enstemmighed om den Lægmand, man ønsker ansat som Præst. Jeg mener ogsaa, at der er noget, der taler for, at man ogsaa med Hensyn til de andre Ansættelser stiller noget strengere Fordringer med Hensyn til Flertallet i Menighedsraadet, end man ellers gør. Jeg er enig i de Betragtninger, der er fremsatte, at det er en ret stor Magt og Myndighed, der lægges i Menighedsraadene og Biskoppernes Hænder ved dette Lovforslag; men jeg kan ikke se, at vi kan komme udenom det. Jeg mener ogsaa, det er ret og rimeligt at gøre det, og endvidere, at det er rimeligt, at der bliver noget Samarbejde mellem Biskopperne, saa de omtrent stiller de samme Betingelser til de forskellige Mænd, der ønsker at blive Præster. Jeg mener absolut ikke, at det bør være en Eksamen, og jeg vil ikke være

med til at opfriske det Bisperaad, der i sin Tid var saa megen Strid om; men jeg mener, at der maa Forhandling til imellem Biskopperne, saa at der benyttes væsentlig de samme Grundsætninger i de forskellige Stifter.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 4de Valgkreds (Kammersgaard) har Ordet for en kort Bemærkning.

Kammersgaard: Af de Udtalelser, som det ærede 20de Medlem for Hovedstaden (J. Oskar Andersen) fremkom med, synes det at fremgaa, at han nærrede en vis Lyst til at trække Grænsen imellem Videnhed og Uvidenhed ved den akademiske Uddannelse. Jeg skal dertil sige, at fordi et Menneske ikke er i Besiddelse af akademisk Uddannelse, kan han godt være et dannet og kundskabsrigt Menneske, særlig hvad kristelig Viden og Indsigt angaar, og det er jo det, som det i dette Tilfælde kommer an paa. Det ærede Medlem beklagede sig over Præsternes Lønningsforhold og fandt i de hidtilværende Lønningsforhold en fremragende Grund til den ringe Tilgang til Præsteuddannelsen. Jeg skal villigt indrømme, at der hist og her har siddet en og anden Præst, som, hvad Indtægtsforhold angaar, har været ret besværligt stillet; men jeg kan ikke undlade at tilføje, at den Præst, der ikke kan leve af de nuværende Lønninger, egner sig neppe til at komme ud og prædike, i alt Fald for Arbejderne, om Tilfredshed og Sparsommelighed. Jeg har oplevet, at en Præst, der sad i et første Klasses Embede, selve Juledag har bebrejdet sin Menighed, der for en væsentlig Del bestod af Arbejdere, at de mente, at de ikke kunde holde en glad Jul, uden at de havde et tilstrækkelig stort Stykke Sul i Gryden. Det kunde han nu sagtens sige, da alle og enhver vidste, at han spiste Gaasesteg Juleaften. Jeg finder det rigtigt at minde derom, fordi Præster i Almindelighed og Teologer i Særdeleshed gør Standen en daarlig Tjeneste ved i Tide og i Utide at raabe op om de for Præsterne daarlige Lønningsforhold.

Jeg forstod det ærede 20de Medlem for Hovedstaden saadan, at han mente, at Adgangen for Lægmand til at faa Præstembeder skulde være betinget af, om det samme Embede blev søgt af Teologer eller ej. Jeg kunde have Lyst til dertil at sige, at der findes dog ogsaa Teologer, som Menigheden ikke maatte ønske at faa til Præster, der kunde hitte paa at søge saadanne Embeder; for selv om det ærede Medlem